

EFS-III.433.44.2024

POSTANOWIENIE NR 51/24
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 18 grudnia 2024 roku

w sprawie wniosku (...) z dnia (...) 2024 r. o zawieszenie postępowania w sprawie solidarnej odpowiedzialności członków zarządu (...) z siedzibą w (...) za zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, tj. za zobowiązania wynikające z ostatecznej decyzji nr (...) z dnia (...) 2019 r.

Na podstawie: art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a, art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1230), zwanej dalej „u.f.p.”, art. 97 § 1 pkt 3 i art. 101 § 1 w zw. z art. 123, art. 124 i 142 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) zwanej dalej „k.p.a.”, art. 9 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566)

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Anita Koniusz

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Andrzej Prus

postanawia:

odmówić zawieszenia postępowania w sprawie solidarnej odpowiedzialności członków zarządu (...) z siedzibą w (...) za zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6 u.f.p., tj. za zobowiązania wynikające z ostatecznej decyzji nr (...) z dnia (...) 2019 r.

Uzasadnienie

Pismami z dnia (...) 2024 r. Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, zwana dalej „Instytucją Zarządzającą” lub „Organem”, zawiadomiła strony, w tym (...), zwaną dalej „Stroną” lub „Wnioskodawcą”, o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie solidarnej odpowiedzialności członków zarządu (...) z siedzibą w (...) za zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6 u.f.p., tj. za zobowiązania wynikające z ostatecznej decyzji nr (...) z dnia (...) 2019 r.

W piśmie z dnia (...) 2024 r. (data wpływu: (...) 2024 r.) Strona zawnioskowała o „zawieszenie przez tutejszy organ administracji publicznej, na podstawie art. 97 § 1 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z uwagi na utratę przez stronę niniejszego postępowania zdolności do czynności prawnych”. Przesłanki obligatoryjnego zawieszenia postępowania administracyjnego z urzędu zostały enumeratywnie wymienione w art. 97 § 1 k.p.a. Wśród przyczyn uzasadniających obligatoryjne zawieszenie postępowania wskazano utratę przez stronę lub przez jej ustawowego przedstawiciela zdolności do czynności prawnych. Stroną przedmiotowego postępowania administracyjnego jest osoba fizyczna, zaś przesłanka utraty przez stronę lub jej przedstawiciela ustawowego zdolności do czynności prawnych może dotyczyć tylko takich osób fizycznych, które wcześniej tę zdolność posiadały i następuje z momentem ich ubezwłasnowolnienia (M. Romańska komentarz do art. 97 k.p.a. [w:] H. Knysiak-Sudyka (red.), „Kodeks postępowania administracyjnego”, WKP 2023).

Przesłanki braku zdolności osób fizycznych do czynności prawnych należy bowiem badać w oparciu o przepisy działu II tytułu II księgi pierwszej ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 653, z późn. zm.), zwanej dalej „k.c.” Zgodnie z art. 11 k.c. pełną zdolność do czynności prawnych nabywa się z chwilą uzyskania pełnoletności. Natomiast art. 12 k.c. stanowi, że nie mają zdolności do czynności prawnych osoby, które nie ukończyły lat trzynastu, oraz osoby ubezwłasnowolnione całkowicie. W niniejszej sprawie nie zachodzi przesłanka braku zdolności do czynności prawnych z powodu wieku, gdyż Wnioskodawca jest osobą pełnoletnią. Jediną przesłanką do utraty przez (...) zdolności do

czynności prawnych mogłoby być jedynie ubezwłasnowolnienie całkowite. Aby ubezwłasnowolnienie całkowite stało się możliwe, konieczne jest spełnienie warunków określonych w art. 13 § 1 k.c. – ubezwłasnowolnić w sposób całkowity można jedynie osobę, która ukończyła 13 lat, jeżeli wskutek choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego albo innego rodzaju zaburzeń psychicznych, w szczególności pijaństwa lub narkomanii, nie jest w stanie kierować swym postępowaniem. Przesłanki ubezwłasnowolnienia całkowitego są wymienione w art. 13 § 1 k.c. wyczerpująco i nie ma możliwości orzeczenia ubezwłasnowolnienia z powodu innych okoliczności. Należy przy tym zwrócić uwagę na fakt, że w przepisie tym stwierdza się, iż osoba spełniająca przesłanki do ubezwłasnowolnienia „może być ubezwłasnowolniona”. O ubezwłasnowolnieniu rozstrzyga bowiem sąd w postępowaniu o ubezwłasnowolnienie. Należy zważyć, że „fakt ubezwłasnowolnienia nie jest niestety jawny, bo nie podlega np. ujawnieniu w danych osobowych osoby ubezwłasnowolnionej, zawartych w dowodzie osobistym, czy też nie podlega wpisowi do ksiąg wieczystych nieruchomości, których taka osoba jest właścicielem. Powoduje to wielokrotnie pokrzywdzenie ewentualnych kontrahentów takiej osoby, do których wiadomość o tym nie dociera” (S. Kalus komentarz do art. 13 k.c. [w:] M. Frasz, M. Habdas (red.) „Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna”, WKP 2018.). Tym samym, jedyną możliwością realizacji przesłanki, o której mowa w 97 § 1 pkt 3 k.p.a., byłoby w niniejszej sprawie powiadomienie Organu przez Wnioskodawcę lub ustanowionego dla niej opiekuna o ubezwłasnowolnieniu całkowitym na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu.

Jednakże w piśmie z dnia (...) 2024 r. podniesiona przez stronę okoliczność utraty zdolności do czynności prawnych nie została w jakikolwiek uzasadniona w kontekście przesłanek utraty tej zdolności. Wnioskodawca nie wskazał, że jest ubezwłasnowolniony całkowicie. Nie załączył również prawomocnego orzeczenia o ubezwłasnowolnieniu. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 25 listopada 2008 r., II SA/Rz 335/08, LEX nr 540888 „prawomocne orzeczenie Sądu o ubezwłasnowolnieniu jest podstawą do obligatoryjnego zawieszenia postępowania /art. 97 § 1 pkt 3 k.p.a./ i w przypadku uzyskania takiego orzeczenia w toku toczącego się postępowania o zwrot wywłaszczonej nieruchomości skarżąca winna powiadomić organ o tym fakcie, który będzie zobligowany do zawieszenia postępowania”. Tym samym, aby Organ mógł z urzędu zawiesić postępowanie ze względu na zaistnienie przesłanki, o której mowa w 97 § 1 pkt 3 k.p.a., powinien zostać powiadomiony przez Stronę lub jej opiekuna o fakcie posiadania prawomocnego orzeczenia o ubezwłasnowolnieniu całkowitym. W niniejszej sprawie Instytucja Zarządzająca o takim fakcie przez Wnioskodawcę nie została zawiadomiona. Co prawda, w piśmie z dnia 3 grudnia

2024 r. Strona wskazała na „podeszły wiek (70 lat), fatalny stan zdrowia, aktualną chorobę obłożną”, jednakże żadna z tych okoliczności – ani podeszły wiek, ani stan zdrowia, ani nawet ujawnienie się choroby psychicznej („osoba pełnoletnia nieubezwłasnowolniona ma pełną zdolność procesową, choćby nawet była chora psychicznie” – postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 1970 r., I CZ 84/40, LEX nr 1180) nie jest przesłanką utraty zdolności do czynności prawnych przez osobę pełnoletnią. Jediną przesłanką – jak wskazano powyżej – jest ubezwłasnowolnienie całkowite, a takiej przesłanki Strona nie wykazała ani nie udowodniła.

Mając na uwadze powyższe, Instytucja Zarządzająca postanawia jak w sentencji.

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje, jednakże Strona może postanowienie o odmowie zwieszenia postępowania kwestionować w postępowaniu odwoławczym od decyzji w danej sprawie (art. 142 k.p.a.).

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK

(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymują:

- 1) Wnioskodawca: (...);
- 2) aa.